

Petőfi él

(Arra az álhirre, hogy Petőfi a szibériai ölmébányákban raboskodik.)

*Petőfi él! De nem, mint hiszitek,
Nem mint bágyadt tekintetű öreg.
A kor arcára nem vésett redőt,
Fehér hajjal ne képzeljétek őt.
Fejét fenn hordja most is; szeme fényes;
Oly fiatal még: csak huszonhat éves!*

*Petőfi él! De nem volt soha rab.
Ne higgyétek, nem hord ő láncokat!
Kard van kezében, ajkán harci dal;
Előre száguld, mint a bösz vihar,
És túlharsozza az ágyúk morajját
Szent himnuszá egy szó: Világszabadság!*

*Petőfi él! Lánglélke fennviraszt.
Yenség, halál sohasem érzik azt.
Kézes szívével, ifjan, szabadon
Él és fog élni, édes magyarom.
Lesz trónok és országok pusztulása; —
De az ő sírja mégse lesz megásva!*

